

DZIENNIK ZARZĄDZEŃ

DYREKCJI OKRĘGOWEJ KOLEI PAŃSTWOWYCH W WILNIE.

Rok XVII Wilno, dnia 12 sierpnia 1937 r. Nr 16.

SPIS TREŚCI:

Część A.

Sprawy ogólne i osobowe.

Część A.

SPRAWY OGÓLNE I OSOBOWE.

99.

Okólnik Dyrektora Kolei Państwowych z dnia 6 sierpnia 1937 r. Nr 91 w sprawie wyjazdów służbowych do miejscowości leżących w strefie nadgranicznej.

Na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23.XII-1927 r. o granicach Państwa (Dz. U. R. P. Nr 11 z roku 1937 poz. 83) minister spraw wewnętrznych wydał w dniu 22.I-1937 r. rozporządzenie (Dz. U. R. P. Nr 12 z 1937 r. poz. 84), ograniczające swobodne przebywanie w strefie nadgranicznej, ustalonej rozporządzeniami poszczególnych wojewodów. Rozporządzenie to weszło w życie z dniem 24 kwietnia 1937 r. W związku z tym polecam:

1) zwierzchnikom, wystawiającym rozkazy wyjazdu dla pracowników, w razie potrzeby wyjazdu do miejscowości położonych w strefie nadgranicznej, zaopatrywać je w następującą adnotację: „uprawniony do przebywania w strefie nadgranicznej w porze dziennej i nocnej“ i stwierdzać ją swoim podpisem;

2) naczelnikom jednostek służbowych podległych bezpośrednio Dyrekcji:

a) zaopatrzyć wszystkich pracowników (kontrolerów, drużyny konduktorskie, parowozowe i inne), którzy z tytułu wykonywanych obowiązków służbowych pełnią również służbę w strefie nadgranicznej, w zaświadczenia, według wzoru załącznika Nr I niniejszego okólnika, uprawniające do przebywa-

nia w poszczególnych miejscowościach położonych w strefie nadgranicznej;

b) prowadzić ścisłą ewidencję wydanych zaświadczeń;

c) wydawać je z ważnością stosownie do potrzeb służbowych, nie dłużej jednak niż na rok kalendarzowy;

d) z chwilą przeniesienia pracownika, posiadającego takie zaświadczenie, na inne stanowisko, na którym z tytułu wykonywania czynności służbowych zachodzić nie będzie potrzeba przebywania w strefie nadgranicznej, odnośne zaświadczenia odbierać i uwidaczniać odbiór, wraz z datą w ewidencji tych zaświadczeń;

3) pracownikom kolejowym, dojeżdżającym i przebywającym w strefie nadgranicznej, okazywać na żądanie organów Korpusu Ochrony Pogranicza, legitymację służbową oraz rozkaz wyjazdu względnie zaświadczenie, a niezależnie od tego, w miarę możności, zgłaszać się w najbliższym oddziale K. O. P. (kompania, strażnica).

Bez adnotacji na rozkazie wyjazdu, lub bez zaświadczenia mogą dojeżdżać i przebywać w strefie nadgranicznej lekarze kolejowi względnie felczerzy wezwani do chorych. Jednak w przypadku powstania potrzeby przebywania w strefie nadgranicznej ponad 24 godziny, muszą oni o tym zawiadomić właściwe starostwo, posterunek Policji Państwowej, lub najbliższy organ K. O. P.

Wykaz stacyj D. O. K. P. Wilno, leżących w strefie nadgranicznej, a tym samym podlegających rozporządzeniu o ograniczeniu swobodnego przebywania i poruszania się w strefie nadgranicznej, podaję niżej:

Szlak Wilno — Grodno:
Olkieniki, Orany,

Szlak Landwarów — Zawiasy:
Zawiasy,

Szlak Wilno — Turmont:
Ignalino, Dukszty, Turmont,

Szlak Woropajewo — Druja:
Druja,

Szlak Mołodeczno — Usza — Olechnowicze:
Olechnowicze,

Szlak Suwałki — Trakiszki:
Trakiszki,

Szlak Suwałki — Raczki:
Raczki,

Szlak Baranowicze — Stołpce:
Stołpce,

Szlak Łuniniec — Mikaszewicze:
Mikaszewicze.

Równocześnie podaję do wiadomości szczegółowy opis granicy strefy nadgranicznej przecinającej szlaki kolejowe D. O. K. P. Wilno (załącznik Nr 2 do niniejszego okólnika).

Nr P O.C.-33/99.

Wzór zaświadczenia.

Załącznik Nr 1 do Okólnika Dyrektora Kolei Państwowych z dnia 6 sierpnia 1937 r. Nr 91.

....
(Stempel nagłówkowy jednostki służbowej upoważnionej do wydawania zaświadczeń).

...., dnia .... 193...... r.
miejscowość

Zaświadczenie Nr..................

Nazwisko i imię ....
Charakter służbowy..
Stanowisko ....
Uprawniony jest z tytułu wykonywania swych obowiązków służbowych do dojeżdżania i przebywania w dzień i w nocy na następujących stacjach, odcinkach, szlakach*): ....
....
położonych w strefie nadgranicznej.

Zaświadczenie niniejsze ważne jest do dnia...................... 193...... r.

....
Podpis i stanowisko wystawiającego zaświadczenie

*) niepotrzebne skreślić.

Załącznik Nr 2 do Okólnika Dyrektora Kolei Państwowych z dnia 6 sierpnia 1937 r. Nr 91

Szczegółowy opis granicy strefy nadgranicznej przecinającej szlaki kolejowe okręgu wileńskiego.

WOJEWÓDZTWO WILEŃSKIE.

Na szlaku Wilno — Orany.

Od miejscowości Żuraciszki biegnie granica wewnętrzna strefy nadgranicznej w kierunku jeziora Ławis. Okrążając to jezioro ze wschodniej strony biegnie następnie brzegiem lasu i drogą na Mergażery dochodząc do wzniesienia 128. Dalej załamuje się w kierunku wschodnim i przecina tor kolejowy około nasypu kolejowego. Obejmując tor kolejowy na wysokości 147 idzie równolegle z torem do wzniesienia 150, poczym skręca na północny zachód, przechodzi przez tor kolejowy i bocznicą kolejową biegnie do stacji Orany. Wyłączając stację Orany obejmuje miasteczko Orany, skąd ponownie w kierunku wschodnim od granic tego miasteczka przecina tor kolejowy i biegnie dalej w odległości pół kilometra od toru w kierunku północnym aż do Pomerecza. Drogą z Pomerecza w kierunku na Olkieniki biegnie do młyna Spęgła i granicami zaścianka Spęgła i wsi Deksznia dochodzi do wsi Mosty skąd biegnąc dalej na północ dochodzi do wsi Klepacze. Od wsi Klepacze biegnie przez las Wejksztalańce do Moczułajek, a dalej granicami zaścianka Kijówka w kierunku na Górdziszki. Granicami wsi Górdziszki dochodzi do toru kolejowego i przecinając ten tor biegnie do granic miasta Rudziszki. Wyłączając ze strefy m. Rudziszki i stację, granica wewnętrzna tej strefy biegnie do drogi Rudziszki — Troki, obejmując wieś Szangajłówkę i Ulkiszki, poczym drogą do Bajenbał biegnie do miejscowości Pupańce. Z tego punktu idzie w kierunku na Borcie wzdłuż brzegu lasu do granic zaścianka Wirginiszki i od cypla lasu Wirginiszki, przecinając błoto Borcie, zmierza na Pinkiniki. Dalej drogą na południe od jeziora kieruje się do miejscowości Morgi, a następnie do Kiejstutowa, gdzie od skrzyżowania dróg Markieniki Podjeziorki dochodzi do Kiejstutowa. Granicą wschodnią wsi Sejmany i Olsoki biegnie do drogi na Worolniszki, pozostawiając zaścianek Dajnówkę w strefie nadgranicznej. Z Worolniszek na północ biegnie zachodnim i północnym brzegiem jeziora Okmiany do granicy wsi Tataryszki i wyłączając tę wieś ze strefy nadgranicznej, biegnie drogą na Brażołę—Zalewszczyzna do Pawłowa, Ignalina, Budy Starej, Budy II, Burbiszek aż do brzegów lasu w kierunku na zaścianek Olszynka, dotykając do toru kolejowego. Od granic zaścianka Olszynka, linia strefy przecina tor kolejowy i biegnie brzegiem lasu do zaścianka Dowby i rzeki Wilii. Dalej prawym brzegiem Wilii do zaścianka Szaturnia, pozostawiając tę miejscowość poza strefą nadgraniczną.

Na szlaku Landwarów — Zawiasy.

Od zaścianka Szaturnia, pozostawiając tę miejscowość poza strefą nadgraniczną, dalej drogą na północ—linia strefy biegnie do zaścianka Kosmorowszczyzna i folwarku tej nazwy, skąd zmierza do miejscowości Giełaże drogą na Purwiszki, Jurkiszki i Zacharewszczyznę. Dalej idzie drogą na Szabliszki i Dowborowo, a stąd przecina drogę Dukszty—Klamiele, a obejmując granicę folwarku Dukszty i Kaczergiszki, dochodzi aż do rzeczki Dukszty. Stąd drogą na północno-zachód biegnie przez las do miejscowości Ojrany. Dalej drogą na Antokolce, pozostające w strefie. Od Antokolec granicą wsi Giejszyszki w kierunku na północ biegnie przez las do skrzyżowania dróg Moskowszczyzna — Pojodzie i dalej drogą do Podkrynicy. Z Podkrynicy przecina drogę Bortkiszki—Mejszagoła i biegnie do zaścianka Osinówka. Wyłączając ten zaścianek ze strefy nadgranicznej, biegnie do granicy dworu Plikiszki i stąd rzeczką Musą i wschodnią granicą wsi Darkuszki zmierza do traktu Mejszagoła.

Na szlaku Ignalino — Turmont.

Od jeziora Szakarwa linia strefy nadgranicznej biegnie drogą leśną na Bogumoliszki. Obejmując Bogumoliszki, biegnie następnie do toru kolejowego i przecinając ten tor zmierza na Pipiryszki. Dalej przez las do brodu wodnego, a później idąc równolegle z torem kolejowym, skręca na Antagowo, pozostawiając tę miejscowość w strefie. Z Antagowa biegnie zachodnim brzegiem jeziorka przez wzniesienie 155, poczym drogą leśną zmierza do traktu Cejkinie — Ignalino i przecinając ten trakt, obejmuje m. Zalesie. Od m. Zalesia biegnie na zachód, przecinając tor kolejowy i wyłącza stację i miasteczko Ignalino i dochodzi do folwarku Ingalinka. Stąd, przecinając drogę Łyngmiany — Ignalino, biegnie wschodnim brzegiem miejscowości Pogawkinie do wzniesienia 151. Dalej skręca na wschód rzeką do je-

ziora Ilgis. Stąd biegnie drogą równolegle do jeziora Bałtis w kierunku na Baławieckie i idąc równolegle z torem kolejowym przechodzi obok Winciszek, biegnąc do folwarku Łabuńce. Granicami tego folwarku idzie do Kucharyszek, a stąd biegnie do wzniesienia 171,1 w kierunku na Dudy, obejmując wschodnią granicę wsi Dydy i Pietuchy, biegnia na Bojary Duckie. Od jeziora Dzisna w odległości 1 klm. na zachód od wsi Grybiany. Biegnąc dalej brzegiem jeziora do m. Gurby, folwarku Podudzie i rzeki Święcicy, dochodzi do zachodniego brzegu jeziora Dzisna, a stąd do drogi Dukszty — Kozaczyzna. Przecinając bagna odległe o 0,5 klm. od toru kolejowego, dochodzi do miejscowości Klejniszki. Dalej biegnie zachodnią granicą m. Dukszty i dochodzi do folwarku Biciszki, skąd skręca na wschód do południowej granicy miejscowości Smielinka. Od tej miejscowości biegnie do toru kolejowego, który na przestrzeni 0,5 klm. zostaje objęty strefą aż do jeziora Pereświaty. Wschodnim brzegiem tego jeziora idzie dalej wzdłuż drogi Kozaczyzna — Dukszty do jeziora Kościelne. Zachodnim brzegiem tego jeziora idzie w kierunku drogi gminnej na lizierę lasu. Dalej wschodnią granicą m. Janowo i drogą Janowo na folw. Tabór, biegnie na północ do jeziora Trylini. Zachodnim brzegiem tego jeziora biegnie do miejscowości Karaczuny, przecinając trakt Rymszany — granica Państwa.

Na szlaku Miory — Druja.

Włączając m. Zachewka do strefy, granica strefy biegnie do m. Worki i obejmując tę miejscowość, skręca na południe do toru kolejowego, przecina tor i zmierza do miejscowości Zabłodówka. Obejmując tę miejscowość, łączy się z rzeką Drujką. Prawym brzegiem tej rzeki linia strefy biegnie do zaścianka Surmaczewo, wyłącza ten zaścianek ze strefy i styka się ze strumieniem, łączącym jezioro Konstancjanowo z rzeką Drujką, przecina jezioro na wschód od miejscowości Zaucie, obejmuje tę miejscowość, poczym przecina tor kolejowy i biegnie wzdłuż drogi Druja — Suromszczyzna. Stąd drogą do rzeki Wiały idzie w kierunku na Międzyrzec. Północną granicą Międzyrzecza zmierza do folwarku Nowiny.

Na szlaku Mołodeczno — Usza.

Włączając wieś Wazgiełły do strefy, granica strefy przecina tor kolejowy i wychodzi na koryto rzeki Uszy. Korytem tej rzeki biegnie w kierunku południowym, obejmując wieś Uszę i folwark Adamszyn do folwarku Budrowszczyzna.

WOJEWÓDZTWO BIAŁOSTOCKIE.

Na szlaku Suwałki — Trakiszki.

Granica strefy nadgranicznej biegnie, przecinając jezioro Sztabinki, w kierunku południowym granicą wsi Dworczysko i w kierunku wschodnim do wsi Markiszki, skręca na południe do granicy wsi Suworowo, poczym skrajem lasu państwowego obejmuje jezioro Zelwa i Wiłkokuk, idąc duchtem leśnym i załamami przez las, aż do jeziora Szlamy, poczym w dalszym ciągu lasem aż do rzeki Marychy.

Na szlaku Grajewo — Granica Państwa.

Granica strefy nadgranicznej biegnie od wsi Konopki, przecinając częściowo grunta Kolonii Konopki i wsi Mierucie, poczym granicą wsi Bosze, przecinając częściowo grunta wsi Toczyłowo.

WOJEWÓDZTWO NOWOGRÓDZKIE.

Na szlaku Bajanowicze — Stołpce.

Granica strefy nadgranicznej biegnie od przecięcia się drogi państwowej Stołpce — Kołosowo, przecinając po drodze tor kolejowy Stołpce — Kołosowo. Od punktu przecięcia się z drogą państwową Stołpce — Kołosowo, biegnie granica w kierunku południowo-wschodnim przerębą leśną na przestrzeni jednego kwartału, by znów skręcić w kierunku południowo-zachodnim przerębą leśną aż do punktu przecięcia się tejże przeręby z drogą wiodącą do Mikołajewszczyzny, następnie w kierunku południowo-zachodnim, zachodnią stroną tejże drogi do przecięcia się dróg u północnego krańca wsi Miłołajewszczyzny (wieś Mikołajewszczyzna włącza się do strefy).

WOJEWÓDZTWO POLESKIE.

Na szlaku Mikaszewicze — Łuniniec.

Od drogi Morocz — Mały Prochod, przy południowym skraju Wielkiego Lasu, granica strefy nadgranicznej biegnie w kierunku południowym wzdłuż drogi i zachodnich granic futorów Łozowatica, Bobownia, Jabłonka do wsi Połuściewicze, wschodnią granicą wsi Połuściewicze, zachodnią granicą wsi Wielkie Steblewicze, Małe Steblewicze i Jelno do rzeki Wołchwy, rzeką Wołchwą do skrzyżowania

rzeki z drogą Mikaszewicze — Zaprosie, drogą Mikazewicze — Zaprosie, zachodnią granicą wsi Zaprosie, jeziora Żabot i folwarków Borek i Ottonówka do rzeki Prypeć.

100.

Okólnik Dyrektora Kolei Państwowych z dnia 5 sierpnia 1937 r. Nr 92 o sporządzaniu aktów dochodzeń służbowych.

Stwierdziłem, że akta dochodzenia służbowego i inne dowody i dokumenty, stanowiące podstawę postępowania dyscyplinarnego są sporządzane niedbale i nieczytelnie, co utrudnia pracę w postępowaniu dyscyplinarnym i przyczynia się do popełniania błędów przy ustalaniu nazwisk oskarżonych lub świadków, a nawet przy ustalaniu faktów.

Wobec powyższego polecam, aby organa przeprowadzające dochodzenia służbowe, sporządzały akta dochodzenia starannie i czytelnie, zwracając przy tym szczególną uwagę na właściwe imiona i nazwiska wpisywanych osób.

Nr P3d. 23/190/37.

101.

Okólnik Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych z dnia 7 sierpnia 1937 roku Nr 86, w sprawie przejazdów pracowników do lekarzy specjalistów i szpitali.

Przy kontroli zaświadczeń wydawanych przez lekarzy rejonowych na przejazd do lekarzy specjalistów i szpitali Okr. Izba Kontroli Państwowej stwierdziła, że w dalszym ciągu zachodzą przypadki uchybień i nieprzestrzegania odnośnych przepisów, mianowicie stwierdzono że:

1) Pomimo, iż na odwrotnej stronie blankietów zaświadczeń na bezpłatny przejazd do lekarzy specjalistów i szpitali jest zaznaczone, że ważne są one na dzień oznaczony, poprzedni i następny — terminy ważności nie są przestrzegane; pacjenci otrzymujący zaświadczenie na przejazd — wyjeżdżają do lekarza wzgl. szpitala po upływie terminu ważności zaświadczenia, albo wyjeżdżają w terminie, ale do lekarza spec. lub szpitala zgłaszają się po kilku lub kilkunastu dniach, albo też, po stwierdzeniu zgłoszenia u lekarza specjalisty lub w szpitalu wyjeżdżają oni z powrotem dopiero po kilku lub kilkunastu dniach.

W celu zapobieżenia takim nieprawidłowościom Dyrekcja poleca **lekarzom specjalistom i szpitalom odmawiać potwierdzenia zgłoszenia się pacjenta wzgl. stwierdzenia wypisania się pacjenta ze szpitala,** jeśli przedstawią zaświadczenie, ostemplowane przez kasę w terminie nieprzepisowym. Pomimo, że druki zaświadczeń serii S 2 nie mają specjalnej rubryki na datę wystawienia, lekarze rejonowi obowiązani są wpisywać datę wystawienia zaświadczenia obok swojego podpisu.

2) Pacjenci zgłaszają się ponownie do lekarzy specjalistów mimo braku polecenia ponownego zgłoszenia się względnie braku nowego skierowania od lekarza rejonowego.

W tych przypadkach Dyrekcja pozostawia do uznania lekarza specjalisty przyjęcie chorego i udzielenia mu porady lekarskiej, natomiast poleca odmawiać stwierdzenia pobytu u iekarza specjalisty na zaświadczeniu na przejazd.

3) W dalszym ciągu brak jest oryginałów zaświadczeń serii S 1 i S 2, które w myśl przepisów powinny być zwrócone wystawcom.

W razie niezwrócenia zaświadczenia należy zawiadomić o tym biuro personalne, doręczając wywiad zawiadowcy stacji o tym, ile wynosi opłata normalna za przejazd danego odcinka.

4) Na zasadzie jednego zaświadczenia odbywają się przejazdy 2 — 3 a nawet 4 osób, co może nasunąć przypuszczenie, że z ulg przejazdowych korzystają osoby towarzyszące chorym.

W celu uniknięcia tego rodzaju podejrzeń należy każdemu choremu wydawać oddzielne zaświadczenie na przejazd.

5) Niektóre rejony nie wykazują w zaświadczeniach na przejazd stopnia służbowego wzgl. kategorii płacy.

Należy ściśle wypełniać odnośną rubrykę zaświadczenia.

6) Mimo, że zaświadczenia nie mają stosownej rubryki na wpisanie Nr dowodu tożsamości osoby, — numer ten należy wypisywać na każdym zaświadczeniu z prawej strony u góry odręcznie „Nr dowodu..................“.

Dyrekcja poleca ściśle przestrzegać postanowień obowiązującycb przepisow przy wy-

dawaniu zaświadczeń Serii S 1 i Serii S 2, — i uprzedza że winni uchybień i usterek będą pociągani do odpowiedzialności służbowej i zwrotu kosztów poniesionych przez P. K. P. za przejazdy za nieformalnie wydanym blankietem.

Nr VI. 1-a 45/13/37.

ZMIANA OKÓLNIKA.

102.

Zmiana okólnika Dyrektora Kolei Państwowych z dn. 21 marca 1937 r. Nr 43, ogłoszonego w Dzienniku Zarządzeń DOKP. Nr 6/1937 r. poz. 40, w sprawie pokrywania zapotrzebowania pracowników do robót drogowych i inwestycyjnych w r. 1937.

Wobec wydania przez Ministerstwo Komunikccji okólnika z dnia 8.VI-1937 r. Nr 96 o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia robotników przedsiębiorstwa „P.K.P.“ (Dz. Urz. M. K. Nr 18, poz. 134) i uchylenia okólnika Ministra Komunikacji z dnia 20.III-1933 r. Nr P. U. III. 30/2 o zabezpieczeniu pracowników kolejowych na wypadek bezrobocia, oraz o zakazie zatrudniania robotników sezonowych przez okres nieprzerwany dłuższy niż 5 miesięcy, uchylam ustęp VII okólnika mego z dnia 21.III-1937 r. Nr 43 w sprawie pokrywania zapotrzebowania pracowników do robót drogowych i inwestycyjnych w r. 1937 (Dz. Zarz. D.O.K.P. w Wilnie Nr 6, poz. 40).

Jednocześnie staje się nieaktualnym wyjaśnienie Dyrekcji do tego ustępn z dnia 19.V-1937 r. Nr P. 1-a 13/53 przesłane do wszystkich wydziałów, oddziałów, parowozowni głównych, warsztatów i zarządów kolei wąskotorowych.

Ponadto zwracam uwagę, że uchylony w związku z nowymi przepisami o ubezpieczaniu robotników na wypadek bezrobocia zakaz zatrudniania pracowników sezonowych przez okres nieprzerwany dłuższy niż 5 miesięcy, nie uprawnia do dowolnego przedłużania okresu zatrudnienia.

Wszystkie postanowienia okólnika Nr 43 (Dz. Zarz. D. O. K. P. Wilno Nr 6, poz 40), a przede wszystkim regulujące termin ukończenia robót, maksymalny okres zatrudniania i sposób pokrywania zapotrzebowania jako oparte na powołanych tam i obowiązujących zarządzeniach Ministerstwa Komunikacji są nadal aktualne i winny być ściśle przestrzegane.

Nr P. 1-a 13/53/37.

OBWIESZCZENIA.

Pochwały, podziękowania i nagrody pieniężne, wyrażoue i udzielone przez Dyrektora Kolei Państwowych.

Dyrektor Kolei Państwowych udzielił:

WASILEWSKIEMU Jarosławowi, zawiadowcy odcinka drogowego Malkowicze, MARELOWSKIEMU Edmundowi, zawiadowey rejonu bubynków w Łunińcu i ŻEMOJDO Józefowi, zawiadowcy odcinka sygnałowego w Baranowiczach—pochwały i nagrody pieniężnej po 20 zł, za terminowe wykonanie robót związanych z uruchomieniem bezpośredniej komunikacji pośpiesznej na linii Wilno — Łuniniec — Lwów;

pochwały wszystkim tym pracownikom służby drogowej linii Wilno — Łuniniec i warsztatów sygnałowych w Brześciu, którzy swą wytężoną pracą przyczynili się do terminowego wykonania robót, przygotowujących linię Wilno — Łuniniec do przebiegu pociągów pośpiesznych;

podziękowanie STRUSEWICZOWI Antoniemu, hamulcowemu stacji Wilno i NOWODWORSKIEMU Hieronimowi, stałemu robotnikowi oddziału drogowego w Wilnie, za ofiarowanie obligacyj Pożyczki Narodowej nominalnej wartości po 100 zł przez każdego, na Fundusz Obrony Morskiej.

Nr P. 3-b 7/20/37.

Prawomocne orzeczenia dyscyplinarne.

Orzeczeniem Wyższej Komisji Dyscyplinarnej przy M. K. z dnia 19.V-1937 r. został ukarany wydaleniem ze służby adiunkt stacji Porzecze HRADEL Władysław za to, że:

a) w okresie czasu od 31 maja do 26 czerwca 36 r. będąc zawiadowcą stacji Porzecze przywłaszczył na szkodę P.K.P. kwotę 470 zł stanowiącą różnicę pomiędzy kwotą wpłaconą przez Fajfela Chajeta, a wniesioną przez Hradla do kasy za podstawienie w dniach 2, 5, 9 i 25 czerwca 36 r. 48 wagonów na 12 kl. szlaku Druskieniki — Porzecze oraz za ściągnięcie ich do Porzecza w stanie ładownym,

b) działając w tymże czasie i miejscu oraz w tym samym charakterze służbowym, pobrał od tegoż Fajwela Chajeta za podstawienie w dniach 2, 5, 9 i 25 czerwca na 12 kl. szlaku Porzecze — Druskieniki 48 wagonów węglarek o ładowności po 20 ton i zabranie ich w stanie ładownym do stacji Porzecze — kwotę 1.010 zł, podczas gdy należało pobrać sumę 3.272 zł i 40 gr przez co naraził Skarb Państwa na stratę 2.262 zł i 40 gr,

c) w okresie czasu od 13 lutego do 1 września 36 r. będąc zawiadowcą stacji Porzecze, nie pobrał od firmy „H. Szalkowicz" należności za podstawienie wagonów pod naładunek w sumie 86 zł 40 gr oraz przywłaszczył na szkodę Skarbu Państwa 12 zł 80 gr wpłaconych przez Szalkowicza, za podstawienie na tor 16 wagonów pod naładunek,

d) w okresie czasu od 2 czerwca do 1 września 36 r. nie pobrał od firmy „Chajet" należności za podstawienie do placów nr nr 43, 47 i 48 na st. Porzecze pod naładunek drzewa 48 wagonów, czym naraził Skarb Państwa na szkodę w wysokości 153 zł i 60 gr,

e) w okresie czasu od 13 czerwca do 1 sierpnia 36 r. przywłaszczył na szkodę interesantów kolei 57 zł i 90 gr stanowiących różnicę pomiędzy kwotami pobranymi za dzierżawę placów, a wpłaconymi do kasy,

f) w dniu 3 lipca 36 r. świadomie wykazał w przesyłkach wagonowych Porzecze — Warszawa Gd. nr nr 1066, 1067 i 1068 większą od rzeczywistej wagę, czym mógł narazić kontrahentów kolei oraz Skarb Państwa na straty.

Nr Ds. 86/37.

Orzeczeniem Wyższej Komisji Dyscyplinarnej przy M. K. z dnia 10 czerwca 1937 r. został ukarany obniżeniem uposażenia o jedną grupę uposażenia, z jednoczesnym przeniesieniem do innej miejscowości bez zwrotu kosztów przesiedlenia TARASIUK Józef, torowy odcinka drogowego Włodawa za to, że:

a) w dniu 7.V-36 r. znieważył P. K. P. przez użycie słów: „jak ta deska zgniła, tak i wasza kolej zgniła",

b) odmówił wykonania polecenia zawiadowcy odcinka drogowego o zatrudnieniu robotnika Kowalczka,

c) w dniu 4.IV-36 r. samowolnie porzucił pracę,

d) niedbale pełnił obowiązki służbowe w okresie od kwietnia 35 r. do kwietnia 36 r. i że w tymże czasie zachowywał się wobec swego przełożonego zawiadowcy odcinka drogowego Łukaszewicza, w sposób niezgodny w rażącym stopniu z zasadami dyscypliny służbowej,

e) używał do posług osobistych robotnika kolejowego Szypeluka w godzinach służbowych,

f) opalał swe mieszkanie drzewem kolejowym,

g) nie wykonał polecenia władzy przełożonej w sprawie zamieszkiwania w budce kolejowej, położonej na 69 kl. szlaku.

Nr Ds. 105/37.

Adres Redakcji i Administracji:
Dyrekcja Okręgowa Kolei Państwowych w Wilnie, ul. Słowackiego Nr 14.
Biuro Personalne pokój Nr 108, telefon Nr 8 (przez centralę D. O. K. P.).

Warunki prenumeraty:
Prenumerata wynosi w kraju:
Kwartalnie zł 2. półrocznie zł 4. rocznie zł 8.
Cena każdego numeru gr 50.

Do nabycia w Administracji Dziennika Zarządzeń
Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Wilnie.

Cena ogłoszeń:
Od wiersza — zł 1; za stronę zł 100.

Ogłoszenia prywatne można umieszczać tylko na luźnych kartkach dołączonych do Dziennika.
Administracja Dziennika nie odpowiada za niedotrzymanie terminu ogłoszenia.

Wydawnictwo Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Wilnie.

Druk. Państw. w Wilnie. Nr 1138. VIII-37. 1000.

Drukarnia Państwowa
PAT
w Wilnie
Zamkowa 1.

Wilno, dn. 23/VIII 1937 r.

Nr. 1318

Do Bibljoteki Uniwersyteckiej

w Krakowie

Drukarnia Państwowa PAT w Wilnie przesyła w załączeniu 3 egz. Dzienn. Zarządu Nr Nr 14, 15 i 16 wykonanego w ilości 1000 egzemplarzy i zawierającego .... stron druku.

Kierownik Drukarni